

som her kommet op i sin Tid; det er, at Sjælland og Danmark i og for sig er et ganske overordentlig uinteressant Land. Naar vi blot vilde lade være med at gjøre os vigtige, ikke være forsængelige, og ikke have Stormagtsnykker. (Stemmer: Hør, Hør!) — Ja, jeg takker for de Herrer's Tilslutning, jeg vil nemlig basere en Betragtning derpaa, og jeg ønsker derfor deres Tilslutning til, at jeg fremsætter Argumentet korrekt fra deres Side. Altsaa, naar vi blot ikke ere vigtige, ikke nære Stormagtsnykker, ikke puste os op, men blive liggende ganske rolig, er der saamænd ikke et Menneſte, der vil røre os. Endvidere, vi skulle ikke bilde os ind, at der vil komme Nogensomhelst og hjælpe os. Det saae vi i 1864. Det har ikke det Allermindste at betyde for de andre Stormagter, om vi blive sønderlemmede, og om Landet kommer i en anden Magts Besiddelse. Saaledes er Tankegangen. Jeg tror, jeg kan citere den temmelig ordret efter Rigsdagstidenden fra anden Behandling, da Ordføreren paa det Nærmeste udtalte sig saaledes. Jeg tror nu for det Første ikke, at den Betragtning er ganske korrekt. Jeg tror ikke, at det, som er det Afgjørende for, om Sjælland bliver et vigtigt Punkt, er det, om Kjøbenhavn bliver befæstet. Nei, Sagen er den, at Sjælland er i Følge sin Beliggenhed et vigtigt Punkt og bliver det ingenlunde ved Kjøbenhavns Befæstning. Den siktrer os at være med ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvem der skal raade derover. Det er altsaa paa ingen Maade selve Kjøbenhavns Befæstning, der gjør Sjælland saa interessant. Jeg vil ogsaa tillade mig at antage, at der er overordentlig faa Punkter, som en fremmed Magt nødigere vil vælge til en Befæstning end netop Kjøbenhavn, thi det er klart nok, at hvad der for os er en Styrke, nemlig, at vi der have en stor Befolkning, som vil kunne hjælpe til vort Forvar, vil for en Hændehaver af Sjælland mod den danske Befolknings Villie blive en Svaghed, idet han har denne urolige og i alt Fald i nogle Menneſkealdre vjndok i høj Grad upaalidelige Befolkning i Nøggen. Det være nu imidlertid, som det vil, men det er rigtignok min Opfattelse. Men lad os altsaa se, hvorledes vi skulle bære os ad for at blive hjulpne. Ja, det vil efter min Opfattelse da kun være muligt derved,

at vi faae Sjællands Beliggenhed forandret. De Herrer maa altsaa ikke tro, at de ved, at de faae Kjøbenhavns Befæstning forhindret, saae Sagen gjort klar; nei, det, som det kommer an paa, er at faae Sjællands Beliggenhed forandret. Det nytter ikke, at de Herrer styrte den nuværende Regjering og for Fremtiden forhindre Befæstningen af Kjøbenhavn; nei, det er noget helt Andet, som maa gjøres. Den, der i Virkeligheden har Ansvaret, er en Kvinde, en Kvinde, som vi hidtil have anset for meget høit fortjent af Landet, og som blandt Andet er bleven hædret ved, at der er blevet malet et stort Billede af hende paa det nationalhistoriske Museum i Frederiksborg. Det er Gefion, det er hende, der har gjort Staden, hun tog og pløiede Sjælland ud af Sverig, og flyttede det herved paa dette forbiſtrede Sted, hvor det ligger, og som i mine Dine er et interessant Punkt. Hvis den ærede Ordfører kan faae denne Gjerning gjort om, hvis han ved Hjælp af det stærke Flertal kan faae draget Sjælland op paa det Sted og faae det lagt paa det fuldstændig uinteressante Punkt, hvor det laa tidligere, vilde han have gjort en god Gjerning, saa vilde Sjælland have ophørt med at være interessant, og saa vilde han maaste opnaa om nogle Tusinde Aar at se sig malet allegorisk og dragende Sjælland retour. Imidlertid, det være nu, som det vil, det kan være, at jeg har Uret, og at det ikke er Sjællands Beliggenhed, der gjør det interessant, men at det er Kjøbenhavns Befæstning, der gjør det interessant. Det er Noget, jeg ikke saa bestemt kan nægte. Lad os altsaa gaa ud fra, at de Herrer have Ret i denne Betragtning, saa ser jeg ikke Andet, end at det atter maa føre til, at vi maa befæste Kjøbenhavn. Naar vi lade Kjøbenhavn ubefæstet, saa blive vi et nemt og sikkert Bytte for Enhver, der vil tage os. Det have vi for nylig hørt omtale med Henvisning til 1864, at der slet ikke er Tale om, at Nogensomhelst bryder sig om os, saa at de ville tage os, thi vi ere saa græselig uinteressante. Det er ganske sikkert, at naar vi uden Befæstning ere uinteressante, saa ere vi umiddelbart uinteressante, men middelbart interessante, thi det er jo dog saa overordentlig simpelt for en Stormagt, der ønsker det, at faae fat paa os. Han tager saa det uinteressante